

Arquebisbe Pujol: "Qualsevol solució passa pel diàleg i la negociació"

Dll, 9/10/2017 per Catalunya Religió

(Jaume Pujol- *La Vanguardia*) "Us deixo la pau, us dono la meua pau", va dir Jesús als deixebles, i és missió de l'Església portar aquesta pau de Jesucrist arreu del món. Pau per a les consciències, pau també en les relacions familiars, socials i entre els pobles.

En ocasions les gestions de pau i mediació de l'Església han tingut abast internacional i reconeixement públic. Caldria recordar a tall d'exemple les gestions diplomàtiques que en temps de Joan Pau II van evitar un conflicte armat imminent entre l'Argentina i Xile a propòsit del canal de Beagle, o les dels últims papes per establir l'acord diplomàtic entre Cuba i els Estats Units o assegurar la pau a Colòmbia i a la República Centreafricana.

Aquests dies les tensions ens han tocat més de prop i ja eren motiu de preocupació dels bisbes de Catalunya quan en l'última reunió de la Conferència Episcopal Tarragonina [es va emetre un comunicat](#) en el qual es demanava a tots els catòlics oracions i la benedicció de Déu sobre Catalunya.

En aquest text es deia que "l'Església vol ser ferment de justícia, fraternitat i comunió, i s'ofereix a ajudar en aquest servei en bé del nostre poble".

I com pot ajudar? Doncs sense buscar cap protagonisme, sinó amb el màxim de discreció i posant-se al costat de qualsevol esforç que vagi en la direcció que el mateix document assenyalava: "Animem a avançar pel camí del diàleg, de l'acord, del respecte als drets i les institucions, i a la no-confrontació, ajudant que la nostra societat sigui un espai de germanat, de llibertat i de pau".

No podem entrar en el debat polític, però sí que desitjo ferventment que imperi entre tots nosaltres el respecte a l'altre que pensa de manera diferent en una cosa que és certament opinable. La diferència de punts de vista o de projectes de futur

no ha d'enterbolir la pau del cor, ni de la família ni la pau social.

Hi ha valors que han de ser per sobre de les discrepàncies. Tenim experiència històrica de moments de confrontació, de temps en què la crítica estava censurada i de temps en què va ser possible la reconciliació a la recerca d'una transició democràtica.

Al final la veu del poble s'ha d'escoltar, sempre a través de vies legals i amb respecte als discrepants. La violència en canvi, sigui verbal o física, no resol els problemes, sinó que els enquista o agreuja.

Qualsevol solució a les tensions socials passa pel diàleg i la negociació, amb intermediaris si cal, conscients que al final si van partir de pressupostos maximalistes totes les parts hauran de fer concessions.

És sobre la base de l'acord i del convenciment mutu que s'assoleix la pau, no mitjançant la victòria dels uns sobre els altres, perquè així les ferides perduren i la pau no és definitiva. Aquesta pau que per a un cristià es basa en la consideració que el possible adversari és, abans que res, el nostre germà.

En ocasions, les gestions de pau i mediació de l'Església han tingut reconeixement i abast internacional.